

en les flors del hort dels pares
ja no troba 'l fill perfums!

Só barretinayre
de Prats de Molló
me diuhen cantayre,
mes no canto gayre,
mes no canto nó.

Si no venen pas de Fransa
ja tos trajos no son bells,
cada moda ton or llansa
per vestirte de oripells.
Tu també 't tornas francesa,
Barcelona la comtesa,
la corona si t' han presa
tu al encant vens tos joyells.

Só barretinayre
de Prats de Molló
me diuhen cantayre,
mes no canto gayre,
mes no canto nó.

Ja ton poble, Catalunya,
fins oblida ton parlar,
y á algú fill que se 't allunya
se 'l coneix pel renegar;
se t' estrenyen les fronteres,
se t' esquexan les banderes,
ulls que 't vegeren gran com eras
¿qué farán si no plorar?

Só barretinayre
de Prats de Molló
me diuhen cantayre,
mes no canto gayre,
mes no canto nó.

Quant t' en vajas barretina,
de Confllet y Vallespir,
com pel maig la clavellina
¿no li tornarás á florir?
Mes si fuig de terra plana,
quédats en la montanyana;
oh, bandera catalana,
abrigams fins á morir.

Só barretinayre
de Prats de Molló